

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіло в часі від 1 до 17-го червня ц. р. 92 апплікації нових членів, що їх прислали такі секретарі та організатори:

По 2 і більше апплікації надіслали: І. Одежинський (153) — 15, І. Гуцайлюк (147) — 6, Л. Вовк (444) — 4, В. Квас (88) — 3, В. Нечай (106) — 3, Т. Кубарич (217) — 3, В. Дейчаківський (233) — 3, М. Голіноко (245) — 3, М. Семків (379) — 3, М. Турко (63) — 2, Т. Дуда (163) — 2, Оліна Карачевська (221) — 2, М. Кіричак (240) — 2, А. Копистякський (327) — 2, П. Дяків (427) — 2, Б. Лавринів (456) — 2. 35 секретарів і організаторів прислало по одній апплікації нових членів. Разом Головна Канцелярія одержала 92 апплікації нових членів.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В обличчі смертельної загрози

Усі події, що відбуваються сьогодні в рабовласницькій союській імперії, сфокусовані в головній мірі на здійсненні того вибору смерті, що його проголосив попередній, та що його остаточне виконання вирішив і доручив останній з'їзд компартії в Москві: змести з лиця землі всі не-російські народи рабовласницької імперії, «злиття» їх в «нову історичну спільноту людей — союський народ». Безпосереднє підтвердження цього, «останнього, рішального бою» можна додати в кожному союському вчинку, в кожній союській публікації.

Наш нарід, зокрема наші інтелектуалісти з молодшого покоління, вже в 60-х роках повністю усвідомив собі цю загрозу і проти неї бореться всіма доступними йому засобами. Також і українці на поселеннях у вільному світі здогадуються собі справу з цією загрозою, але ще далеко не виконали усіх доступних для них засобів для допомоги своїм братам в поневоленій батьківщині в їхній боротьбі за їхню долю, «бути, чи не бути». Правда, в останньому часі і в цій ділянці зроблено поважний крок вперед. Зробили його зокрема наші науковці, професори університетів і коледжів, ініціюючи наукові конференції, симпозіуми та подібні публікації. Перед у цих заходах веде Український Гарвардський Інститут, який не тільки запівав, але й почав уже практичну підготовку для публікації відповідної «Білої книги».

Не дарма також наша громада. Поширені тепер відзначення 200-річчя Американської Незалежності та 100-річчя першого масового поселення українців в Америці проходять у поважній мірі теж під знаком боротьби проти загрози смертельної загрози для нашого народу. Під знаком цієї боротьби проходить велика українська все-народна маніфестація у Вашингтоні в наступну суботу, 26-го червня, та запланований в її програмі маніфестаційний «Похід Волі» від монумента Вашингтона до пам'ятника Шевченкові.

Усі ці заходи можна тільки привітати та всіма нашими силами підтримувати. Але є ще одна засаднича справа, у нас на свій лад, «вічна», яку ми повинні здійснити саме в обличчі теперішньої смертельної загрози для нашого народу. Це справа нашої єдності, нашої консолідації, тієї нашої вже прислівної повної мобілізації всіх наших сил і ресурсів власне для допомоги нашому народові пережити це страшне лихоліття. З багатьох привагних повідомлень з України знаємо, що саме наша єдність і наші об'єднані зусилля становлять найбільшу надію і найбільшу заохоту для нашого народу в його змаганнях. Свідчать про це і нечисленні зусилля та намагання ворога розсварувати і розбити нас, згідно з класичною засадою: «діли і пануй»!

Історичним документом в наших зусиллях здійснити головну передумову успіху в наших змаганнях треба вважати останнє Послання Патріярха Йосифа. «Про послання в Христі». Можна і треба тільки привітати рішення недавнього з'їзду Т-ва кол. воєнків УПА щодо об'єднання і консолідації наших ветеранів в одній комбатантській організації. Під знаком цієї першої передумови успіху в наших змаганнях від довшого часу працюють і поступають наші молодіші організації, об'єднані в своїй Конференції при УКАА. В дусі нашої єдності та найповнішої мобілізації наших сил і ресурсів для допомоги нашому народові пройшли недавні річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу. В тому самому дусі ведеться тепер підготовка до нашого XII Конгресу Українців в Америці. Ми на добрій дорозі!

Черговий великий крок на цьому доброму шляху ми повинні зробити нашою масовою участю в Українській Всеамериканській Маніфестації та в «Поході Волі» у Вашингтоні в суботу, 26-го червня.

Прихований замір

Львівський журнал «Жовтень», який, очевидно з доручення компартії, має за головне завдання використовувати «залишки буржуазного націоналістичного думання» серед українців і пропагування «міжнаціональної єдності», звертає у травневому числі увагу своїх читачів на нововидану книжку В. А. Шпилько п. з. «Міжнародно-національна міграція і сближення націй в СРСР», що її випустило видавництво Львівського університету російською мовою. Висловлюючись про книжку, редакція «Жовтня» каже, що дійсно велику роль в «зміцненні соціалістичної і міжнаціональної єдності відіграв в СРСР міграція населення. Ламання міжнатових бар'єрів, посилення зв'язків між народами, інтернаціоналізація їх життя за соціалізму, мають багато опедифікаційних рис». Вони, — на думку журналу, викликають «економічним ладом соціалістичного суспільства, закономірностями розвитку суспільних відносин і духовного життя». Журнал навіть наводить цифри дані з книжки, що відносяться до насильного переселення людей і вимішування народів та рас, що мало б сприяти процесові утворення «єдиного» російського, чи як тепер офіційно проголошується, «радянського» народу. Народовбивче переселення журнал вперто називає невинним співцем «міграції».

Автор книжки відзначає, що останнім часом дещо змінилась, порівняно з тридцятими роками, «міграція» населення СРСР. Якщо в 1939 р. в тій «міграції» «брало участь» приблизно 15 мільйонів осіб, що становило на той час 8,8 відсотків всього населення СРСР, то в 1967 р. «мігрувало» лише 10 мільйонів населення країни, тобто тільки 4,3 відсотки.

Кремльські ставлення в Україні, одержавши на XXV-му з'їзді компартії окрему «заохоту» для посилення русифікації, впливають один перед одним, щоб показати свої «досягнення» перед окупантом. Доказом цього є не тільки розхвалювання названої книжки Шпилько, яка є тільки маленьким кілечком у ланцюгу русифікаційних заходів, що їх сьогодні проводить в Україні московська імперіялісти при допомозі доморослих малоросів, але також численні інші акти злочинів супроти українського народу.

Проте, на протязі двох останніх десятиліть ми були свідками завзятій боротьби здорового українського елементу з русифікаційним курсом в Україні. На чолі цієї боротьби стала молода українська інтелігенція, народжена і вихована вже в умовах диктаторської системи СРСР. І приїде час, що вони, а не новітні хахла-вслушники, спрагнені «панської мови», матимуть останній голос при вирішенні долі українського народу. Терором і емської-валуцькими законами вже сьогодні не пощадять зберегти імперію та її народобивчу систему.

Василь Маркус

ПРО ЦЕРКОВНУ ЄДНІСТЬ

(Заявлення до Патріяршого Послання)

«Послання Патріярха Йосифа про послання в Христі», написане Головою Римської католічної Церкви у празник Вознесіння Г. Н. І. Х. З червня 1976 р., приймуть усі українські християни доброї волі з задоволенням і надією на кращі міжрелігійні відносини серед нашого народу. Воно замітає тим, що Блаженніший Отець Йосиф звертається з любов'ю і в пошани до авторитету традицій усіх християнських спільнот в нашому народі. Немає в цьому слові закидів чи докорів щодо причин розділів, а лиш пригадка євангельського заповіду єдності, що його передає усім послідовникам сам Спаситель, засновник Христової Церкви. Витворені різниці й упередження до себе з людською справою і, мабуть, це частина нашої недосконалої людської природи. Від початку християнства були різниці і нашим завданням та прагненням Христових учнів має бути, щоб вони нас не ділили на «ворогів» і «своїх» і щоб вони не поглиблювалися в ім'я особистих амбіцій і людських слабостей. Важливо також, щоб християнська спільнота не дала себе розіграти на тлі цих різниць зовнішнім чинникам.

Вказує Блаженніший Патріярх і на те, що важка ситуація, у якій знайшлися українські християни в батьківщині, а також наші слабості і внутрішні роздори (так само всередині тих самих Церков) вимагають більшого міжцерковного зрозуміння, співпраці, толеранції та виявів доброї волі. Нас усіх — православних, визнаних євангельських і протестантських релігій та східних католиків — єднає важке переслідування Христа ради. Нас заставляє до солідарності і єднання також загроза, яка нависла над нашим народом, «щоб не зникнути з лиця землі і не перейти до історії як віджитий і мертвий перень».

У цій історичній і переломовій час перед нами, як нацією і християнською спільнотою, стоїть питання, як врятувати загроженому Христову віру серед нашого народу в Україні і на поселеннях. Патріярх Йосиф радить повернутися до здорових основ історичного українського християнства. У цьому зокрема знаходять спільність українці православні і католики. У своєму глибокому відчутті історії, Блаженніший Отець повертається за прикладом для нинішніх і наступних часів до першої доби українського християнства. В той час у нашому народі здійснювалася концепція гармонійного пов'язання між національно-державним і релігійним життям, між мораллю і правом. «Нам треба стати на київській правді і традиції» — дорядкує Патріярх обидвом таким близьким віткам Української Церкви.

Говорячи про поділ ієрар-

хії та юрисдикцій, що зайняв після Берестейської Унії, Патріярх Йосиф не бачить в цьому непереможних переплеч чи великих бар'єрів. «Нема між нами суттєвої догматичної різниці, як це вказують теологічні студії і свідчать історія». Справа в тому, чи не варто нам сьогодні шукати і підкреслювати оті спільності, аніж зайво нахилитися до переборщення різниць і історичними конфліктами? Крім міжконфесійного, полеміки і взаємного поборювання в минулому чи поведінки ще і в сучасному, ми знаходимо приклади світлої співпраці і відважних та шляхетних починів до подолання нашого поділу у таких концепціях, як митрополитів Могилі і Рутського, у наставленні Слуги Божого Андрея, чи навіть у нашій останній спиритизмій міжцерковній діяльності. Нам усім не раз треба повторювати і вглиблюватися в сказані собі слова при братній зустрічі Блаженніших первосвящів Йосифа і Іоанна в Бавд Бруку в 1968 р.: «Ми такі православні, як ви католики!».

Блаженніший розуміє, що якогось радикального поєднання в адміністративно-юрисдикційному плані не може бути в нинішніх несприятливих умовах. На це потрібно довшого часу і підготовки. Але треба класти підстави під практичну співпрацю і однообразність там, де існують до цього найменші перешкоди. Він пропонує, щоб українці католики з православними узгодили спільні тексти молитов та Богослужень, бо ж вони походять з того самого слов'янського джерела; різницю між і деяких обрядках. Останнім часом і ці обрядові різниці починають зникати, коли серед українського католицького духовенства і мирян починається рух за повернення до своїх традицій і джерел нашого обряду. Чи не можна б ці речі робити спільно, вивчаючи у спільних дослідних групах та міжцерковних літургійних комісіях наші правдиві обряди і церковні звичаї? Здається, крайня пора, щоб це сталося, коли інші християни входять навіть у теологічні діалоги між собою.

Знаходять Блаженніший Йосиф спільну платформу співпраці і з нашими братами протестантських віровизнань, високо доцільно і їх прив'язання до Святого Письма. Чи не було б побажання, щоб ми вчили і проповідували з тих самих текстів українсько-мовного Слова Божого, вчилися від протестантів великого прив'язання і доцільності Біблії, а ті — від православних і католиків літургійного благочесття?!

Але наперед у нинішній майже апокаліптичний час стоїть перед усіма віруючими християнами обов'язок боронити Христову віру на землях України та захищати право на її ісповіду-

вання усіх християн. Ми бачимо, як їм страждають за віру новітні мученики різних церковних об'єднань: католицькі центри і чернці, православні священники, котрі не хочуть стати заручниками режимної церкви, та віддані своїм Божим законам звичайні віруючі в євангельських громадах, більшість яких проскрібована. Православний священник о. Василь Романюк, що був охрищений як греко-католик, карався за те, що християнська віра пов'язувалася з справжньою традицією народу. Він звертається до Папи Павла VI і Святого Союзу Церков, щоб піднесли голос в обороні Церкви і Христа в загалі в тому негуманному царстві, світських і релігійних представників якого достойники в себе приймають і гостять. Він просить Римського Архисрея про Святе Письмо, що його відмовили священникові-в'язні безбожний режим, а віроповідана Російська Православна Церква не має відваги боронити свого священнослужителя. Родина баптистів-євангелістів в Україні карається за те, що бажано визнавати правдиву віру і відмовляються їти на позовах контрольно-КГБ церковної адміністрації. Читаючи листи і подання отих батьків, дітей і літніх осіб, людина не може позбутися враження, що живемо в найгорнішу добу знущання над людським сумлінням. Хресний шлях українців католиків, поставлених поза законом від тридцятих років, індивідуальні і збірні біографії новітніх мучеників так само повинні б зворушити їх каміням.

Якщо сучасний світ залишається кам'яним в обличчі цього релігійного переслідування, то таким не можуть бути самі діти і сини українського народу. Нинішній момент вимагає від усіх нас стати на оборону основного людського права на свободу релігії в Україні. Не мімо нічого прогнати, щоб ці справу поставити в рубі і драматизувати. Тих, що однією рукою підписують всякі гуманітарні акти, а другою ламають людські права, треба здемакувати перед світом, а тих літніх, що пактують з першими, так само слід зрозуміти і закликати до елементарної чесності з собою і світом! Це можна зробити лише солідарним, єкуменічним зусиллям всієї української християнської громади!

І це є основний тон патріяршого послання Блаженнішого Отця Йосифа. Враз з тим підкреслює він вагу релігійного об'єднання на патріярхальній основі як однієї Помісної Церкви, об яку розліється всякі ворожі удари. Це наперед повинно сьогодні промовляти до ієрархії і мирян тієї Церкви, яка десять років тому станула на важкий шлях свого церковного усамостійнення. Завершення патріяршого устрою УКЦеркви мало б, очевидно, позитивні наслідки для всіх українських християн.

Останнє патріярше послання Блаженнішого Йосифа

Роман Шрамченко

МЕТРИЧНА СИСТЕМА В АМЕРИЦІ

(2)

Америка, як одна із найбільш заважаних індустріальних потуг, продуктом якої користується цілий світ, недовго не побачила наглядний факт, що американський стандарт мір і ваг є поважною перешкодою в дальшому позитивному розвитку американської технології, економіки і науки. Коли ми говоримо «Америка», то це не треба читати «Вашингтон», а треба читати: американські дослідні наукові центри, міжнародні агенції комунікації, транспорту, погоди тощо; великі корпорації індустрії та торгівлі і ряд інших, включно з спортом, мистецтвом, не говорячи вже про медичний світ, що довгими роками живив метричний вимір в ряді різних ділянок.

І ця Америка, побачивши, що вона залишається в світі одиноким, що не буде користуватися метричною системою, подала дуже сильну акцію по лінії зміни. І поки Конгрес не перевів легальну сторінку цієї справи, Америка буде вже далеко на шляху метричної системи.

На сьогоднішній день вона виглядає вже так: ряд шкіл впровадили в себе навчання про метричний світ, а в сільськогосподарській середній школі та інші школи будуть мати цей предмет обов'язковим. Ряд наукових та виховних центрів разом із індустріальними інститутами випускають і публікують багато різної літератури, підручників і фахових вказівок, як почати діяти по лінії переходу на метричну систему. Всі усвідомлюють собі, що ця справа дуже коштовна і досить складована, але всі погоджуються, що вона невідминна.

В 1973 році «Дженерал Моторс», а за ним «ІВМ», проголосили, що вони переходять на метричну систему і поступово будуть впроваджувати так звану «подвійну систему», щоб до кінця 1978 року вся продукція могла перейти до «метрик».

Хто ознайомлений із тим двома індустріальними гігантами, той знає, що тисячі менших індустрій служать виробам Дж. М. і ІВМ, а це значить, що всі «специфікації» в інженерних департаментах в иготовляються метричними вимірами, і всі доставлені субконтракторами частини і матеріали мусимуть бути до цього пристосовані. Поки цей процес є подвійний, ви знайдете подвійний вимір, що дає можливість користуватися з однієї і другої системи, але це є тимчасове явище, воно незабаром припиниться, залишиться лише метрична система, як обов'язуюча.

Форд випустив на ринок перше авто, побудоване на

фа треба прийняти саме в цьому позитивному плані, а не дошукуватися того, чого в ньому немає!

метричним обчисленням, це «Пітто» 1975 року. За цим будуть слідувати інші автомашини, а в багатьох автах вже тепер знайдете ряд частин, які зроблені за вимірами «метрик» або оперують без вашого відома за метричним пристосуванням. Наприклад: радіо, світло, свічки до авто тощо. В багатьох є подвійне застосування: спідометр, вимір ламп, бамперів, коліс і т. д.

Дотепер вже десятки різних компаній перейшли на метричну систему зовсім, а поміж ними дві великі корпорації: «Інтернешнел Гарвестер» і «Катерпілар». Велике приготування та вишколювання персоналу, зміни станків, знаряддя, всі потреби засобів для «метрик» переводять нині багато більших корпорацій: «Ганівел», «Дов Корнінг», «Файзер», «Джон Дір», «Роквел Інтернешнел», «Дж. Т.С.-Силвені», «Літтон Дейта Систем», «МекДоналд Даглес», «Дженерал Тарс», «Кларк Еквіпмент», «Релстон Пюріна», «Сінгер», «Алліс Чалмерс», «Проктор енд Гембел», «Джей. Сі. Пейні», «Сірс енд Робак», «Гелтел - Паркард», а з ними приготування всі їхні доставці, що становлять собою вже велику силу американських підприємств.

Коли до цього додамо, що велика і провідна індустрія американської флотії, з якої рекрутуються багато американських індустриальних стандартів, не говорячи вже про загрози, що становлять найкращі інженерні сили та потужності продукції, проголосила, що відтепер вона буде послуговуватися подвійною системою, але вже в 1980 року буде зобов'язуватися всіх лише метричною системою. Коли візьмемо до уваги, що контракторами флотії є такі індустрії, що становлять більшовинний оборот, то зрозумімо всю серйозність цієї великої зміни, яка стоїть перед американцями.

Комерційний Департамент видав розпорядження, щоб відтепер всі рапорти, публікації, наукові дослідні праці тощо, які відносяться до всіх географічних, атмосферичних та кліматичних обставин, були писані подвійною системою, з приготуванням на перехід у близькому майбутньому виключно на «метрик».

Стійти окремі міста не лишаться позаду: ви побачите ряд природних знаків, позначених кілометрами; висота мостів — метрами, або ряд інформаційних таблиць, які повідомляють окремим людям, що час переходу Америки на метричну систему вже дуже близький.

(Продовження буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

З НАШИХ БУДНІВ

„Американське судо“

Це „судо“ об'явилося недавно в друкарні В-ва „Свобода“, в Джерзі Сіті; так, як сказано в заголовку, знається Альманах Українського Народного Союзу за 1976-ий рік, об'ємиста книга на 320 сторінок друку, гарно оформлена мистецтвом Богдана Титюка. Не будемо перетовувати змісту Альманаху, скажемо тільки, що він присвячений двом великим ювілеям: 200-річчю Америки і 100-річчю Українського Поселення. Але є теж у ньому різні привагні матеріали, які зог і виходять поза ювілейні рамки, проте приносять читачеві багато пожитку, приємності й культурної розваги.

Ось для прикладу, на 278 сторінці натрапляємо на інтересну статтю п. Степана Гелі, п. з. „Англійська Королева Єлизавета II — Нащадок Князя Володимир“, з портретом П. Величності, — жаль тільки, що не в колір. В цьому місці для уточнення треба додати, що в статті йде мова про українського, а тоді це руського князя Володимира Мономаха, що носив гостроверху шапку на голові і написав славнозвісний „Поучення дітям“. Отож, виявляється, що сучасна королева Англії є прямим нащадком вищезгаданого великого київського князя з 30-го, як казали в Краю, „коліна“, з якого походять англійські історичні і так стоїть записано в актах.

Виходить що достойна монархиня, це наша своячка, як недовго корифей української сцени, Носик Носинович Гіряк, відіграв до неї таку велику симанію. Інколи буває, що й далеко повсюденна стає тоді в пригоді і рятів у біді, як це сталося, наприклад, з нашими хлопцями в І-шій Дієтній УНА, коли вони були в тяжкому „тробі“ і тротти не помагали, за Козаків Корпусу, у гербовій пазурі. В критичному моменті, кажуть, слово батька Єлисавети, короля Юрія 5-го, заважило і вирішило долю дівчинки. Далека своячка, геть їй за те і слава, забрала із потім із тобору в Римі та й притулила в себе, на острові, зог і самим англійцям було тоді, після війни, не з медом, та й це альянтіс — поляки мали на карку.

Та, ось, довідуюсь з преси, що своячка знаходиться під теперішню пору в тяжкій фізичній та психічній. Що парламент обривав її королівську зарплату і скоротив діти так, що коли роблять в палаці парадне „приняття“ для різних лордів, то не саджають їх за стіл, як за давніх, добрих часів, а кажуть їм ставати в шергу до буфету, так само, як це часто і в нас буває, в Українському Інституті Америки, під час зустрічей з громадянами. Чи не пора подумати про зорганізування якоїсь допомогової акції для „Своєчки в потреби“?

І кер

Оста Тарнавський

ВОЛОДИМИР ЯНІВ — ПОЕТ І ВЧЕНИЙ

I

Відродження української літератури справді мало пов'язати із зворотом до народної словесності і розмовної народної мови. Літературний дебют Івана Котляревського, а далі поява геніального поета Тараса Шевченка — це доказ глибокого закоріння нової української літератури в народній мові і в народній творчості. Зосередившись на цих народних атрибутах нового українського письменства, не доцільно часто тотих, не менше важливих, культурних атрибутів, зв'язаних із виробленням культурним мислом та науковими осередками, без яких література не може існувати і розвиватися. Буйний розквіт української літератури синайдитого і всім-найдитого століття, що — за визначенням Дмитра Чижевського — творить літературу українського, чи до-

кладніше — козацького бароко, — завдячуємо в широким аспектам духовності і козацькій старшині, що, зримуючи свої автономні погляди, сприяла розвитку української культури, а у вузькому аспекті — культурним і науковим центром, головую «русскому Паризе» — Києву, з його славною високою школою — Києво-Могилянською Академією.

Винародження козацької старшини, що у злитті з російськими дворянством пробувала затримати свої станові привілеї, і культурницькі місії тодішнього нашого вченого духовенства у процесі розбудови московського царства, привели до занепаду ці наші культурні й наукові центри, а разом з ними і стару слов'янсько-українську книжну мову і писану цією мовою літературу українського, чи до-

кого письменства народною мовою, під сильними впливами народної творчості, зумовлена постановка нових культурних наукових центрів і діяльність культурних діячів, які творили ці центри.

Першим таким культурним центром, що поклав сильні основи підукраїнське відродження, був Харківський університет. Заснований Василем Каразіном у 1805 році, Харківський університет став осередком освіти й науки в Україні та й центром нового літературного відродження. Тут же, в цьому університеті впродовж повного чверть сторіччя працював Петро Гулак-Артемовський, спершу як викладач, далі як професор історії і нарешті, останніми десятиріччями, як ректор цієї наукової установи. Він же вивів українську літературу, що с а м е починала свій новий процес, на ширші шляхи, переважаючи староруських поетів, як теж і нових романтичних поетів Задуху, включно з Гете і Міцкевичем. З того ж університету вийшов близький друг

Шевченка, засновник Кирилів — Методієвський Братів Микола Костомарів; з того ж університету вийшов теж професор літератури в Петербурзі Євген Гребінка — поет — патріот, редактор альманаху „Ластівка“ — той, хто відрізняв Шевченка і допоміг йому „вийти в люди“. Професорами Харківського університету були поети-романтики Левко Боровиковський та й Амвросій Мелетієвський. Тож існування такого центру, яким був Харківський університет, створювало сприятливі обставини для українського і літературного відродження.

Те саме можна сказати і про Київський університет, що був зорганізований у 1834 році. Тут ректором працював відданий науковій праці і дослідник української народної творчості Михайло Максимович — великий друг Шевченка. Тут викладав історію Микола Костомарів. Уже близькість Шевченка до цієї наукової установи й її наукових діячів говорить про її значення для відродження української літератури. Сама проблема право-

пису вимагала наукового центру й науковців — спеціалістів. Шевченко же живив фонетичного правопису і щойно Максимович намагався впровадити правопис, що відомий під назвою „максимовичівка“.

Мовним проблемам віддав велику увагу Яків Головацький, що був професором Львівського університету. Львівський університет, хоч і був чужим університетом на українській землі, мав вплив на українське відродження. Львівський університет — це найдавніший український університет на українській землі. Він заснований ще в 1661 році. „Руська триця“, що була промотором відродження в Галичині, вийшла із Львівського університету. Поява альманаху „Русалка Дністрові“ в 1837 зв'язана з існуванням цього наукового центру. Саме Головацький є першим упорядником граматики української мови.

Література була завжди зв'язана з вищими школами. Вірші зазвичай писали професори „чих вищих шкіл“. У цих вищих школах живили поетику. Київсько-

Могилянська Академія славно була з викладачів „півників“, а її професори славилися віршованою творчістю. Новітня література в цілому світі зв'язана з університетами. В університетах письменники й поети не тільки вивчають „п“ письменницьке ремесло“, але й мають змогу друкуватися в університетських журналах. Більшість поетів в Америці — це професори університетів. Та й у нас, в українській літературі емігранції, визнані поети займають позиції професорів університетів. Олег Зуський, Ігор Качуровський, Віра Ворк, Богдан Рубчак, Ір Славутич та інші — це доктори літератури і професори університетів.

Професором та ще й ректором Українського Вільного університету є поет Володимир Янів. Володимир Янів Янів приривав до тих діячів, які гуртувалися в університетських центрах і брали на себе відповідальність за розвій культурного життя, за творення культурних і літературних цінностей.

(Продовження буде)

Вокально-музичний вечір в Асторії

У рамках щорічних, традиційних вже, закінчених активностей в Осередку СУМА ім. Михайла Сороки в Асторії напередодні виступу юнацтва на довге літнє таборування, тут відбуваються пописи молоді, яка виявляє перед батьками і запрошеними гостями свої вмістості, дуже часто заучені на протязі тільки одного року в Осередку під впливом керівництва виховників і мистецьких керівників.

Така вокально-музична імпреза на закінчення навчального року, відбулася тут в неділю, 6-го червня ц. р. у власній Домівці. Вечір відкрив голова Осередку ред. Ігор Дябога, який вміло і фахово проводив цілісну програму, подаючи тло до кожної пісні і відповідне пояснення до кожної точки у програмі. Усі учасники відповіли пісню-молитву "Боже Великий", а відтак молоді зачарувала присутність прекрасних пісень, грою і фаховою постановкою. У програмі виступили: гурток юних бандуристів під керівництвом Ярослава Стахова, який на останньому Злеті СУМА в Ельменвилі здобув третю нагороду у мистецькому конкурсі; квітет дружинниць СУМА в складі: Юлія Костриба, Мирослава Левенець, Стефа І. Христя Гречко, які відповіли декілька пісень, між ними "Тихо-тихо Дунай воду несе", "Заквітчали двачатонька" та інші; молодісні квітет бандуристів Славо Галатин звеселив публіку доброю грою на бандурі, а також ре-

цитував вірша присвяченого Провідникові ОУН Стефанові Вахулі; і знову вже згадуваний квітет з доповненням Лесі Галатин творив музичне тло для розповіді про боротьбу нескорених в Україні, що про неї переконуючо розповідав Ігор Дябога. Урізноманитну програму ввечора виступ музичного хвенту "Тризуб", який, наслідуючи вже відомі музичні ансамблі "Рухничок", "Сини Степів" та інші, відграв з темперментом, "Коломийку", "Гопак" та інші мелодії. Публіка рясно олескувала молодих музикантів, а вони обіцяли виступити ще раз, як тільки трапляться для цього відповідні нагоди.

Непомітно у такому молодому товаристві і у душевному піднесенні проминуло скоро півтори години і програма музичного вечора якось непомітно закінчилась. Ідучи додому, автори цих рядків, не заважаючи на успішність самої програми, концерту, мучили "чорні думки". Думав про громаду, яка чомусь не підтримала належно праці молодих. У нас дуже часто нарікають на неактивність молоді, кажуть, що немає в громадському житті молодих, молоді не цікавляться політикою тощо. Тим разом якось було навпаки — була молоді і було багато молоді, але не було старших і навіть деяких батьків, діти яких виступали на сцені. Чи не слід нам призадуматися над цим наскрізь негативним явищем і зробити з цього відповідні висновки. В.Л.

Маніфестація у Вашингтоні...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Про святкування 200-річчя в Нью-Йорку в дні 3 і 4 липня докладно інформувала д-р І. Філіс, закінчуючи промову молодіжних організаторів і батьків взяли участь у цьому святкуванні, яке має для української громади велике престижне значення. Він при тому навіс приклад, що хоч Український Фестиваль - Ярмарок, який відбувся в Нью-Йорку в дні 14-16 травня, був дефіцитний під фінансовим оглядом, але моральний, престижний, а може навіть політичний успіх був великий.

Всі промови висловили впевненість і переконання, що українська громада в ЗСА дивинється ще раз понад свої поденні турботи і, розуміючи велику вагу центральних відзначень ювілейних дат 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення, візьме у них масову участь, щоб виявити перед нашім співгромадянином нашу зорганізованість, нашу силу і спроможність.

Українці взяли участь...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

(надруковано альбомом і наркотиків), з дороз'я (шкідливі харчові додатки), молодіжних злочинів (обвинення в актах насильства), політичності, оточення (поліція, збереження природи), моралі (порнографія), релігії (привертання привілею молитви в публічних школах), і т. д. Всі ці проблеми не байдужі і нам, співгромадяни цього сейту. Тож, коли в порядку поконвенційних рефлексій ставимо собі питання (чи радше ставлять нам його), чи варто відмовитися зв'язки з американськими організаціями і брати участь у їх конвенції, то відповідь на це повинна бути позитивна. Не можемо ж ставити себе в ізоляцію від поліції, мовляв, "наша хата скраю". Тому, на нашу думку, слід продовжувати заповнювати зв'язки, бо це дає нам змогу презентувати українську етнічну групу та навізувати нові, догідні знайомства, як от цим разом з журналістами із "Стар Леджер" і "Асбурн Парк Пресс", які на довшу мей можуть пригодяться. Якщо ж йдеться про федерацию, то ці зв'язки можна і варто поширити, щоб в потрібі використати можливість, які дає співгромадянство в великій життєвій організації сейту Ю. Джерзі, яка тепер нараховує 34,173 звичайних членів і 4,254 "джуніос", зорганізованих у 605 клубов. Беручи це до уваги, треба би вже тепер впливати на нашу співпрацю у біжучій каденції — в часі дворічного президентства пані Антоні Т. Занетич з Вашингтон Тавніш, — та приготуватися до участі в наступній, 83-й конвенції федерації, яка назначена на 10-13 травня 1977 року тажж в Атлантик Сіті.

Уряд ЗСА невдоволений рішенням "Третього світу"

Вашингтон. — Державний секретар Генрі Кіссінджер і секретар скарбу Вілліам Саймон у виступі, 1-го червня, видали спільну заяву, в якій висловили невдоволення з факту, що Конференція Об'єднаних Націй для справ торгівлі і розвитку, яка відбувалася в Найробі, Кенія, протягом минулого місяця,

Вечір ГРАДУАНТІВ В ЧІКАГО

Чикаго (Л. К.) — Заходами референту молоді при парафії св. Володимира і Ольги тут в суботу 19-го червня ц. р. о год. 7-й вечора відбувся імпреза під назвою "Вечір молоді". Метою цієї дотепер непрактикованій в нашому місті такого роду імпрези, є вшанувати всіх щогорічних градуантів, парафіян св. Володимира і Ольги, що закінчили: 8-класові школи, гайскули, коледжі та університети, з магістерськими та докторськими ступенями включно.

В програмі "Вечора молоді" буде спільний обід, презентація градуантів та мистецька програма. Слово на цьому вечорі скаже п. на Марія Кліш, градуантка університету. Як повідомляв імпрезовий комітет, є заплановано приблизно 90 градуантів, менш-більш 30 із кожної категорії. Після офіційної програми для молоді відбудеться забава.

НОВА РАДІОПРОГРАМА В НЬО-ЙорКУ

Нью-Йорк. — В четвер, 17-го червня ц. р. тут розпочала свою працю нова українська радіокомпанія, яка передаватиме кожного четверго від год. 6:30 до 7-ої вечора з радіостанції WNBC FM 105.9 новини з життя українців у світі, мистецьку програму, музику, дискусію на суспільно-політичні теми тощо. Радіогрупу спонсорують Українська Радіоспілка; директором передачі є Олег Колодій, а керівником програми Стефан Вельгаш. Керівники нової української радіопередачі надіються, що їх заходи підтримуватимуть громадяни. Листи і різні повідомлення для радіогрупи слід пересилати на адресу: Ukrainian Radio Program, 140-142 2nd Ave., New York, N. Y. 10003.

Шевченківські Роковини в Картереті

Завжди в березні думки і почування українського народу, як рівнож кожної української людини в Україні і поза нею у вітчизні світі, лінує над Дніпро, до Києва та до могили Тараса Шевченка в Каневі.

Академія на пошану Т. Шевченка відбулась 21-го березня ц. р. в Українській Централі в Картереті, заходо української молоді під протекторатом УКА в Картереті.

Програму академії розпочали могутніми словами "Заповіту", який відповідала місцеві українська молоді. Привітальне слово виголосили, по-українськи, сумішч Юрій Глушчик а по-англійськи Михайло Гамерський.

По-англійськи декламував Чарльс Трух, а по-українськи Богдан Матлага. Про життя Т. Шевченка розказала Катерина Палига. Описав співа хор Української Молоді Картерету. Відтак декламували Іван Матлага, Тарас Ткачик і Марко Холосівський. Кілька народних танців виконали молоді танцюристи при церкві св. Дмитрія та члени відділу СУМА в Картереті. Далше слідували декламації Марії Суку-

нди, Марії Гнат, Стефанії Дитняк, Катерини Палиги, і Галі Науменко; перекладав на англійську мову Іван Брус. Описав знову декламували Марія Кіндзерська і Розалія Махновська. Сценку "Тарасів День" виконали діти Школи Українознавства при церкві св. Марії, акомпанювала на фортепіані Оля Мартинюк.

Диргентом хору був Дмитро Завзвортський, директор танців Володимир Юрченко. Підготували оцінки і декламації: Іван Кушнір, Марія Якубович, Катерина Гайдук, декоративні сцени — Михайло Жуківський.

На закінчення гарної святочної Академії, на якій переважала присутність молоді, господар свята опікував сумішч молоді та культ. освіт. референт при Відділі УКА п. Остап Якубович склав щирі подяки отцям Петрові Мелех монс. Вікторові Поспільцю, за моральну і духову опіку для нашої молоді.

Святочну Академію закінчено відспіванням українського національного гімну "Ще не вмерла України".

Василь Матлага

"Гуцульський Храм"

Філадельфія (М. Л.). — 29-го і 30-го травня ц. р. на оселі "Верховина" — Робітничий Союз, відбулася зустріч гуцулів — "Гуцульський Храм".

Першого дня гуцули мали спільну вечерю, на якій зустрічали своїх знайомих і набувалися. По вечері почалась гуцульська програма, яку грою на трембіті відграв Славо Федорчук з Філадельфії.

У програмі взяли участь гуцульські музики з Філадельфії і відомий гуцульський танцювальний ансамбль "Черемош" під керівництвом Дмитра Сороханюка. Крім цього дуже добре показали себе гуцульські музики з Воффало. І тому, що в одних і в інших музикантах грають правдиві гуцули, і тому, що точно такі самі музики грали колись на весіллях і танцях по селах нашої Гуцульщини, хочемо подати тут їх прізвища і села, з яких вони походять: Музики з Філадельфії: скрипка — Дмитро Сороханюк з Жаб'я, цимбали — Іван Гаврилук з Ворохти, бубон — Степан Стефурак з Ключева Великого, сопілка — Никола Павлюк з Яремча.

Музики з Воффало: скрипка — Михайло Мочерняк з Микулчина і Василь Михайлюк з Яворова, цимбали — Василь Михайлюк з Жаб'я, сопілка — Дмитро Матлага з Печеніжчина, бубон — Павло Никифорок з Яремча.

Музики з Воффало: скрипка — Михайло Мочерняк з Микулчина і Василь Михайлюк з Яворова, цимбали — Василь Михайлюк з Жаб'я, сопілка — Дмитро Матлага з Печеніжчина, бубон — Павло Никифорок з Яремча.

Відкриття виставки Романа Мараза в Нью-Йорку

Нью-Йорк (Ю. М.) — У п'ятницю, 7-го травня увечері в Українському Інституті зібрався добрий гості на відкриття виставки праць українського мистця Романа Мараза з Детройту — Дірборну, досі мало відомого ширшій українській громаді. Мистець народився у Бураччі, студіював в Олександрії Мистецтва в Торонті. Після отримання диплома, а водночас стипендії, яка вможливила йому у дальшій студії в Америці, він тут залишився та відтак одружився. Спершу був викладачем мистецьких наук, а далі працював у автомобільній індустрії як проєктант — рисувник і декоратор для таких підприємств, як Коломбія Пікчер, Фундації Форда, а останню у Шевролет Мотор Дивізіон.

Брав участь у понад 45-ох виставках у Канаді та ЗСА. Його твори виконані різною технікою: темперою, олією, рисунком. На виставці в Інституті показано 46 праць мистця, в тому 13 рисунків (Ісус Христос із дванадцятьма апостолами).

Мистець привітав дучий директор Інституту. Між гостями був заступник голови Українського Інституту інж. Остап Балабан з дружиною Урсолою. Інженер О. Балабан висловив присмну несподіванку, що мистецький гості з України з'явилися в Нью-Йорку.

Мистець привітав дучий директор Інституту. Між гостями був заступник голови Українського Інституту інж. Остап Балабан з дружиною Урсолою. Інженер О. Балабан висловив присмну несподіванку, що мистецький гості з України з'явилися в Нью-Йорку.

Із боффальськими музикантами виступав також молодий ентузіаст гри на цимбалах Ромко Ковків з Канади.

Крем згаданих точок в програмі, Івана Кононі та Валі Каліні гарно виконали пісні при акомпаньменті піаніста Богдана Вазиля. Присмну несподіванкою був виступ гумориста Степана Магмета з Канади, якого щоразу публіка нагороджувала щирим сміхом і олесками. Програмою знаменито провадив гуцул із Устирки Михайло Бельмега.

Наступного дня гуцули взяли участь у співанні Служби Вояків, а описали мали свій храмовий обід. Під час обіду голова Об'єднання Гуцулів Іван Гаврилук привітав гуцулів і гостей та подякував за численну участь у "Гуцульському Храм". Інформативне слово про пророблену працю УСОГ і про плани на майбутнє виголосив член управи УСОГ Дмитро Ткачук. В окремому слові доповнив інформації інж. Роман Вергун.

Слідували також особисті і відчутні привіти. Гуцулів з Канади на "Гуцульському Храм" репрезентували Павло Соломон і Степан Трух — члени управи УСОГ. Зустріч була вдалою і тому сподіваємося, що управа УСОГ подбас, щоб у майбутньому гуцули могли зустрічатися частіше.

Зустріч була вдалою і тому сподіваємося, що управа УСОГ подбас, щоб у майбутньому гуцули могли зустрічатися частіше.

На соняшній Фльориді — ширення інформації про Україну

Ініціативна група українців, постійних мешканців на Фльориді, а саме: М. Данилюк, О. Мельниченко та М. Курман, задумали переставити збірку серед українського громадянства на закупіллю літератури про Україну, в англійській мові, щоб поділувати їх бібліотекою університету Фльориди.

Обов'язки збірки першої листи взяв на себе О. Мельниченко, який в більшості переводив збірку, відвідуючи українців по хатах, пояснюючи її значення. Відвідував таких, які пасивно відносяться до українського громадянського життя. Вільність із них прихильно жертовували, заявляючи: "На таке діло дам". Така жертовність і відповіді заслуговують на увагу і подяку.

На першу листу пожертви склали: по 50.00 дол. — М. Данилюк, М. Курман, О. Мельниченко, Віра Салі та М. Войко. По 30.00 дол. — П. Скар, по 25.00 дол. — Д. Ніколенко, Е. Дзюбінський, по 20.00 дол. — Ф. Войко, Г. Лотоцький, по 15.00 дол. — І. Струк, Р. Валабан, по 10.00 дол. — К. Зубенко, І. Ворис, А. Гнатюк, Т. Хоїтвіа, А. Угляр, К. Павлі, М. Плекан, С. Кулінич, С. Сердюк, по 5.00 дол. — М. Іванко, проф. П. Шулжеко подарував книжки, "Бумеранг" В. Мороза та своїх 5 наукових праць з математики.

За збірку суму закуплено 54 книжок написаних про Україну, англійською мовою, в тім числі: "Енциклопедія Українознавства" під редакцією проф. Кубійовича, "Історія України" М. Грушевського, "Історія Української Літератури" проф. Д. Чижевського вид. — 1975 р., Ю. Луцького — "Література в Україні в Сов. Україні, С. Манінінг" — Гетьман Мазепа та Україна під Советами, "Віла Книж" про чорні діла Кремля, "Бумеранг" В. Мороза та "Із заповідника Берлі", І. Дзюби — "Літературалізм чи русифікація?", Повстенка — "Катедри св. Софії", Саміздат та інші.

Книжки закуплено в УН-Союзі на 170.00 дол., в редакції "Свобода" на 61.20 дол., Академічній бібліотеці Н.І. УСОГ і про плани на майбутнє виголосив член управи УСОГ Дмитро Ткачук. В окремому слові доповнив інформації інж. Роман Вергун.

Слідували також особисті і відчутні привіти. Гуцулів з Канади на "Гуцульському Храм" репрезентували Павло Соломон і Степан Трух — члени управи УСОГ.

Зустріч була вдалою і тому сподіваємося, що управа УСОГ подбас, щоб у майбутньому гуцули могли зустрічатися частіше.

Зустріч була вдалою і тому сподіваємося, що управа УСОГ подбас, щоб у майбутньому гуцули могли зустрічатися частіше.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

з глибоким смутком повідомляє про упокоєння 16-го червня 1976 року, на 82-му році життя

Проф.

ЮРІЯ ПЕРХОВИЧА

Член — науковий співробітник Академії. ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружині Покійного Ользі Володимирівні висловлюємо глибоке співчуття.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 19-го червня 1976 року на Українському Православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н.Дж. УПРАВА АКАДЕМІЇ

Б. П. МИХАЙЛА ЯСІНСЬКОГО

буде відправлена ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА у ВІВТОРОК, 22-го ЧЕРВНЯ 1976 р. о год. 7-й ранку в церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЬО-АРКУ при Св. Сфорді Євгені

Родичу, Приятелю і Знайомих просимо в цей день згадати Покійного в своїх молитвах.

Син — д-р РОМАН із дружиною і дітьми.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛІЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЯНУ.

Організації Клівленду в справі Евхаристійного Конгресу

Клівленд, Огайо. — Дня 20-го травня ц. р. відбулись тут збори делегатів до Українських Злучених Організацій (УЗО) — Відділ УКА в Клівленді, на яких вирішено низку важливих справ.

Нарадами проводив голова УЗО — Відділ УКА, д-р Богдан Футей, а під час їхнього перебігу обговорено біжучі справи: Український Фестиваль що відбувся тут 23-го травня ц. р. під заголовком 200-річчя ЗСА й 100-річчя українського поселення, Відзначення 50-их роковин смерті Головного Отамана Симона Петлюри, виїзд на Український Зліт у Вашингтоні 26 червня ц. р., активізація збірки Національного Дяку і участь у Евхаристійному Конгресі у Філадельфії, в

дні 1 — 8-го серпня 1976. На підставі публікації, ред. Роман Данилюк зreferував опубліковану програму 41-го Міжнародного Евхаристійного Конгресу, підкреслюючи болючий факт, що ніде у ній не зазначено виступу Голови Помісної УКЦР-ки, Блаженнішого Патріарха Іосифа, та що українці не виступають самостійно, в офіційній програмі. Відносно опублікованого в "Свободі", від 19-го травня ц. р. Комунікат Комітету Української Митрополії, висловив свій побоювання, що українські виступи матимуть радше фольклорний характер — а згаданий комунікат, хоча зредгований у дуже оптимістичному тоні, цих побоювань не усуває.

Д-Р РОМАН ТРОХИМЧУК

(внутрішня і загальна медицина)

повідомляє про перенесення своєї лікарської практики зі

40 YONKERS AVE. YONKERS, N. Y. на 131 PARK AVE. YONKERS, N. Y.

коло YONKERS GENERAL HOSPITAL Тел. 423-7723

години прийняття щоденно від 4:15-6:00

субота між 11-12 дня

УВАГА!

УВАГА!

ВІДДІЛ УКА ПАСЕЖ БЕРТЕН КАВНТІ повідомляє всіх членів-платників цього Відділу, що в НЕДІЛЮ 27-го ЧЕРВНЯ 1976 р. о год. 8-й веч. відбудуться

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

щоб вибрати делегатів на

ХІ КОНГРЕС УКА

який відбудеться 8, 9, 10 жовтня 1976 р.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

закликає Все своє членство і симпатиків до масової участі в

УКРАЇНСЬКОМУ ТИЖНІ

у ВАШІНГТОНІ — 21 до 27 ЧЕРВНЯ

а особливо до участі в

ЗДВИЗІ

в суботу 26 червня ц. р.

та в РЕПРЕЗЕНТАТИВНОМУ КОНЦЕРТІ

вечором цього самого дня.

ВІДДІЛИ ОДВУ ПРИБУДУТЬ ЗІ СВОЇМИ ПРАПОРАМИ.

Концерт української вокальної музики

У суботу, 14-го травня ц. р. в аудиторії Школи св. Юра відбувся концерт української вокальної музики, в якому участь взяли сопрано Марта Коколяська-Мусячук, бас Володимир Тисовський, композитор — піаніст д-р Ігор Соневицький.

Сопрано Марта Коколяська-Мусячук відзначається блискучою технікою співи і переконливою інтерпретацією. Її голос — повний, звучний і виринаний в усіх регістрах. Інтонація в неї чиста, а виконання творів виявляло повне розуміння без надмірної сентиментальності. В особі Марти Коколяської-Мусячук масою справді мистецтва високого рівня.

Бас (а в дійсності бас-профondo) Володимир Тисовський обдарований сильним і милозвучним голосом з широким діапазоном. Зокрема низькі тони В. Тисовського заслуговують на окрему увагу. В композиції І. Соневицького до спів Я. Маланюка „Над Атлантикою“ він вільно і соковито виконав контра „де“. В Тисовський є на добрий дорозі. Думамо, що незабаром він поліпшить інтерпретацію тих творів, які він вже тепер добре виконує.

Знаменитим акомпаньатором був д-р Ігор Соневицький. Він не тільки підтримував, доповнював, але й творив із співаками. В протива-

Над могилою с. п. Василя Бабія

Дня 1-го травня ц. р. численна українська громада Детройту відправила на вічний спочинок бл. п. Василя Бабія, який помер по тяжкій і довгій недугі, в понеділок, 26-го квітня ц. р. на 52-му році трудолюбивого життя. Покійний осиротів дружину Анну, дочку Стефанію, Любу, Ірину, сина Данила, тестів п-во Муштуків та родину в Україні.

Сл. п. Василь Бабій народився в селі Шутровичі, Заліщицького повіту. Початкову освіту здобув він у своєму рідному селі. Не маючи змоги закінчити середньої освіти в Україні, завершив її вже в Детройті, по приїзді до Америки.

Внаслідок воєнних подій Другої світової війни Покійний мусів залишити рідні землі та переїхати до Німеччини, де, в таборах для переміщених осіб, див до його ї недовго скиталися. В 1949 році переїхав на сталлий побут до Америки й оселився в Детройті.

По приїзді до Америки відразу включився в громадську та політичну роботу. Як визначний член Визвольного Фронту, був членом та в Управі ООЧСУ. Він також був співосновником осередку СУМА „Київ“, кількаторим його головою та активним членом Управи до останнього дня свого життя. Був співосновником Кредитного Спілки „Вулиця“ та випродав кілька літ головою Контрольної комісії цієї установи. Був постійним платником Національного Датку та членом Управі УККА, Відділу Півд.-Східн. Мічигену. Віддав свій вклад при набутті відпочинкової оселі СУМА „Київ“ та намагався зусилля скласти при її розбудові. Був визначним членом ОУН, в ряди якого вступив ще на рідних землях, будучи молодим юнаком. В Детройті був власником пекарського підприємства, в якому працювало кілька людей.

Покійний був вірним батьком родини. Дітей своїх виховував в релігійно-національному дусі та вщеплював у них любов до Бога й України. Не щадив труду й гроша, щоб посилати своїх дітей до парохіальної школи, а пізніше до Української Вищої Школи. Послав їх також до Школи Українознавства та молодечо-вихов-

ної організації СУМА. Сотки приятелів і знайомих віддали останню прислугу Покійному, беручи участь в поминах і похороні.

Панахиди за упокій душі Покійного відслужили о. Тарас Прокопів, ЧСВВ, о. Володимир Якимів з церкви св. Івана Хрестителя та о. Матвій Берко з Торонта, особистий друг Покійного. Домовина Покійного обгорнена була прапором ОУН, під знам'ям якого він боровся ціле своє життя, та прикрашена вінками від родини, приятелів, організації Визвольного Фронту та ОУН. В часі панахиди співав хор під диригентурою проф. Кирила Цепенди. Після панахиди прощальне слово від СУМА вголосив Євген Васильна, доголітий співпрацівник Покійного.

Похоронні відправи відслужив о. Матвій Берко, який прощав Покійного в церкві св. Івана Хрестителя. Над домовиною прощав Покійного маестро Микола Кавка від імені родини, організації Українського Визвольного Фронту та цілої української громади, що так численно збиралася, щоб віддати останню прислугу. Він також передав дружині Покійного прапор ОУН, яким була накрита домовина. Покійного поховано на цвинтарі Ст. Гедвіг, поза Детройтом. В часі похорону домовину супроводжували сумівці в одностроях.

Після похорону відбулися поминки в залі церкви св. Івана Хрестителя, що їх приготували родинні сумівці. Молитву провів о. Володимир Якимів. Сповідь провів друг й член ОУН вголосив миг Василь Шербій, в якому скаржилися життєвий шлях Покійного, повний повзів на рідних землях, будучи молодим юнаком. В Детройті був власником пекарського підприємства, в якому працювало кілька людей.

Покійний був вірним батьком родини. Дітей своїх виховував в релігійно-національному дусі та вщеплював у них любов до Бога й України. Не щадив труду й гроша, щоб посилати своїх дітей до парохіальної школи, а пізніше до Української Вищої Школи. Послав їх також до Школи Українознавства та молодечо-вихов-

Свячене в Асторії

Асторійська громада Українського Визвольного Фронту цього року мала змогу гарно відсвяткувати Великодне Свячене. Дня 23-го травня, в Домі СУМА пані з ОЖ ОЧСУ приготували традиційні страви. За першим святковим столом місця зайняли о. парох В. Андрейчук, голова 35-го Відділу ООЧСУ І. Вітюк, редактор В. Левенець, директорка „Рідної Школи“ в Асторії Н. Хоманчук і представниця Осередку СУМА в Асторії Мирослава Левенець, Леся Галатин і Юлія Костриба.

Мирослава Левенець гарною українською мовою вголосила змістовне святочне слово про Христове Воскресіння.

Програму мистецької частини свята виповнила молоді Осередку СУМА Асторії під керівництвом Леся Галатин з юніями сумівцями, танцювали: Василько Загнітний, Орест і Вірція Вітюк, Теодор і Креститор Боднар, Марія і Галиа Михальчик, Роман Мачара, Леся Беренсон і Галиа Дінька, допомагали Оля Загнітна і Стефція Доляк. По берегах виповнена зала СУМА сердечними і гучними оплесками подякувала сумівській молоді за чудове виконання програми. Відбулася виграша піснями, яка принесла дохід на потреби Організації.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСоюзу!

Маленький амбасадор — „Веселка“

Невеличкий і скромний, як на американські стандарти, видаваний УНС — „Свобода“ журнал для дітей „Веселка“ вже кількакратно успішно виконав роль „амбасадора“ української національної групи в ділянці виконання і навчання дітей. У 1964 році вчителька американської публічної школи в Інкстер, Мін., пані Маріон Кудло зацікавила учнів своєю класною українською проблематикою і зробила її темою шкільного завдання в рамках „Тежия Об'єднаних Націй“. З цієї нагоди школа видала односторонню „Репорт про Україну“. Згадка про цю односторонню в „Свободі“ за грудень 1964 року й у „Веселці“ за лютий 1965 року знайшла живий відгук між українськими дітьми шкільно українським, які навізали письмовий контакт зі школою Парквуд в Інкстері. У листі до редакції „Веселки“ з 6-го березня 1965 року учителька цієї школи пані Маріон Кудло писала: „Ми отримали багато чудових листів з приводу вашої згадки про односторонню школи в Інкстері з українською тематикою з нагоди „Тижня ОН“. Учні школи Парквуд дуже зацікавлені, що вони здобули собі українських друзів і будуть з ними переписуватися в майбутньому“. У відповідь на цього листа редакція „Веселки“ писала учням школи в Інкстері два англійськомовні випуски „Веселки“ з 1966 і 1969 рр. і подала джерела, з яких учні цієї школи могли б довідатися більше про українську справу, поміж ними видано УНС Англійськомовну Енциклопедію Українознавства.

У 1974 р. „Веселка“ отримала третю нагороду на річній мистецькій виставці „Гарден оф Іден Шоу“ у Лексінгтоні, Флориді.

Цього року „Веселка“ вийшла на ширший американський терен. Проф. Джеймс Фрейзер, викладач Фарлі Діксон університету в Нью Джерсі і директор бібліотеки цього університету з зацікавленням українською літературою для дітей. Він збирає українські книжкові видання для дітей, в читанні яких допомагає йому дружина, яка знає російську і дещо українську мову. У своїх розшуках він познайомився з „Веселкою“. Його дуже зацікавив факт, що з-поміж мешканців груп єдина українська спільнота видає журнал для дітей.

У половині травня він брав участь у симпозіумі, присвяченому питанню „Ідентичності етнічних груп“, і хотів цю проблему підняти. З тією метою контактувався з редакцією „Веселки“ і в односторонній розмові отримав докладні інформації про журнал, про його книжкові видання, а також про інші журнали для дітей і юнацтва на терені країн українського поселення. Отримав теж інформацію про Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді, про шкільні-

цтво, про молодіжні організації та коротке з'ясування ідейних засад, виховних, навчальних і літературно-мистецьких принципів, якими керується редакція „Веселки“. Редакція подарувала проф. Фрейзеру два англійськомовні випуски „Веселки“ (1966 і 69 рр.).

Проф. Фрейзер у листі з 11-го травня ц. р. подякував за інформацію: „Година, яку Ви провели зі мною, залишилася в моїй пам'яті, як дуже цінна. Ваша терпеливість у з'ясуванні історії „Веселки“ й інших проблем, зв'язаних з історією українських публікацій для дітей, мала для мене незначну вартість“.

Познайомившись зі змістом отриманих двох англійськомовних випусків „Веселки“, проф. Фрейзер написав у листі з 25-го травня таке: „Два випуски „Веселки“, які я отримав, однією дуже високою. Який прекрасний журнал редагуєте!“

Проф. Фрейзер запевнив, що він і надалі буде цікавитися українською літературою для дітей і її періодичними та книжковими виданнями.

Поруч того редакція „Веселки“ отримала запитання про журнал для згадки про нього у промов'яній книзі стейту Нью Джерсі з нагоди 200-ліття ЗСА, бо на терені цього стейту виходить „Веселка“.

Приточені приклади зацікавлення американського світу журналом приводить на думку латинську Посланицю: „Як тяжко бути прокомом у власній батьківщині!“ Бо свої ставляться до „Веселки“ байдуже... (вб)

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА —
ЩАДІТЬ ВЖЕ СЬОГОДНІ!

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЧО-
ПОЗИЧКОВА СПІЛКА

„ПЕВНІСТЬ“

У ЧІКАГО

приймає однакові особисто, або поштою та виплачує квартально найвищу дивиденду в річному відношенні в самі:

- 5% від звичайних щадничих конт;
- 6% від 7% від сертифікатів, залежно від суми та часу, на який вкладється;
- В місяці квітня ц. р. Спілка відкрила для вигоди своїх Членів новий рід услуг, а саме:
- ОСОБИСТІ ЧЕКИ т. зв. „НОВ АКОУНТС“.
- Спілка має теж для вигоди своїх Членів „ПЕНСІНІ КОНТА“, на яких зложені гроші відтягається від податку.
- Всі ЩАДНИЧІ КОНТА обслуговує ФЕДЕРАЛЬНО-УРЯДОВОЮ АГЕНЦІЮ — ФССП до суми 40,000.00 доларів.
- ВОГНЕТРИВАЛІ ДЕПОЗИТОВІ СКРИНЬКИ для переміщення вартісних речей до виважу у СПІЛКУ.
- За інформаціями та порадами звертайтеся з довірям особисто, або телефонічно!

АДРЕСА СПІЛКИ:

Security Savings & Loan
Association

932-936 N. Western Avenue — Chicago, Ill. 60622

Telephone: (312) 772-4500

REAL ESTATE
ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ
АБО КУПИТИ
ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
— 400 Madison Avenue
New York, N.Y. Tel: 477-8400

ФЛОРІДА, в околиці
„ДІСНІ ВОРЛД“
Д українському будучому
селі

НАЙКРАЩІ
ПОСЛЮГИ
всіх родів, з усіма вигодами
міста, в серці містечка, з по-
маранченим садком, площа на
односторонню хату від \$6,500.
Будуємо нові хати та спільні
доми, тільки на замовлення
від \$14,500, маємо добрі інвести-
ції — землю, фарми, сади,
бізнеси.

SUNNYLAND REALTY
Stephen Kovalchuk, Realtor
855 N. Park Avenue
Apopka, Florida 32703
(805) 886-5985
веч. 886-5935

На продаж 3 родинна,
мурована, модерна
ХАТА
у Річмуд, Каліс, Н. Я.,
близь сабаної і склепіс.
Тел. (212) 677-5470

2 РОД. ДІМ
Irvington, N.J. В добромому ста-
ні, 3 поверхи, 12 вел. кімнат,
3 лазнички, відкритий ганок
на 2-му поверсі, тількищо по-
критий алюмінієвою бляхою.
Близько укр. церков і школи.

DNISTER INC.
REAL ESTATE
789 Sanford Avenue
Newark, N.J. 07106
(201) 374-6354

У Гантінгтон продається
ОДНОРОДИННИЙ ДІМ
4 спальні, велика кухня, бал-
кон, тераса, спокійна гарна
околиця, догданий транспорт
ціна не вище 40,000 дол. Теле-
фонувати (212) 932-2130, по
7-й веч. (516) 421-5467.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСоюзу!

БАКАЦІ

ВИНАЙМАСМО АПАРТАМЕНТИ І КІМНАТИ
в ЛІТНЬОМУ СЕЗОНІ у ВАЙЛВУД КРЕСТ, Н. Дж.
Влізьмо моря, по знижених цінах до 15-го липня ц. р.
Зголошення
на тел. 1-215 CE 2-9875 і 1-609 522-2811

ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ
КАРПАТІЯ
в ЛЕКСІНГТОНІ, Н. Я.
повідомляє, що
ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ
в П'ЯТНИЦЮ, 2-го ЛІПНЯ 1976 р.
Для вигоди гостей — ще додано нові лазнички
Замовляти телефонічно в Нью Йорку (212) OR 4-2164
або в Лексінгтоні (518) 989-6622, або писати:
CARPATIA
P. O. Box 128, Lexington, N. Y. 12452

ДО ВИНАЙМУ
НА ЕФШЕНСІ І АПАРТАМЕНТИ
З ВЛАСНИМИ ТУШАМИ
у гарній околиці і близько води.
Просимо заїжджати на адресу:
5th Ave. Apartments
209 E. 5th Ave.
North Wildwood, N. J.
exit 6 із Парквею.
тел. (609) 522-8862

Як над море, то до „ЛІДІІ“
Вакації над морем, посилає Ваше здоров'я на цілий рік. Цілюща морська вода, Вам допоможе. Тимчасова атмосфера впливає на Ваше здоров'я. Нові модерні апар-
таменти з приватними лазничками і кухнями, це комфорт за низьку ціну.
у Вільї „Лідія“
(Д-р Роман і Зузіана САЛЮНІЧІ)
Пийте або телефонуйте:
LIDIA — APARTMENTS & ROOMS
128 E. Crocus Rd. Wildwood Crest, N.J. 08260
The World's Safest Bathing Beach. Phone: 609 522-8348

Український Католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.
(914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

КУПИТЕ І ЗАМОВЛІЙТЕ
найновішого і люксового видання
КОЛЬОРОВІ ЛІСТВІК ПІСНІВ
Т. ШЕВЧЕНКА І ВАЩІНГТОНІ

у двох величинах:
3 1/4" x 5 1/2" в ціні 25¢ за штуку і
6" x 9" в ціні 50¢ за штуку
• Для кінгів і кінгів нормальних раб (30%).
• При більшій замовленні оплачуємо кошти пересилки.
• Замовлення з належністю прошу пересилати на адре-
су: UKRAINIAN MELODY HOUR
P.O. Box 7267, Washington, D.C. 20018

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦІПРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere In New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на дивирті в Вальд
Вруку і перенесенням тіл-
них Останків з різних
країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
1535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 963-3475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3830
Директор ЮСІФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує власним по-
хороном в каліфорній по-
ложених в кожному районі
міста. Похорони по міні-
мальних цінах.

ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ
КАРПАТІЯ
в ЛЕКСІНГТОНІ, Н. Я.
повідомляє, що
ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ
в П'ЯТНИЦЮ, 2-го ЛІПНЯ 1976 р.
Для вигоди гостей — ще додано нові лазнички
Замовляти телефонічно в Нью Йорку (212) OR 4-2164
або в Лексінгтоні (518) 989-6622, або писати:
CARPATIA
P. O. Box 128, Lexington, N. Y. 12452

Український Католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.
(914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

КУПИТЕ І ЗАМОВЛІЙТЕ
найновішого і люксового видання
КОЛЬОРОВІ ЛІСТВІК ПІСНІВ
Т. ШЕВЧЕНКА І ВАЩІНГТОНІ

у двох величинах:
3 1/4" x 5 1/2" в ціні 25¢ за штуку і
6" x 9" в ціні 50¢ за штуку
• Для кінгів і кінгів нормальних раб (30%).
• При більшій замовленні оплачуємо кошти пересилки.
• Замовлення з належністю прошу пересилати на адре-
су: UKRAINIAN MELODY HOUR
P.O. Box 7267, Washington, D.C. 20018

М'ясо і ковбасні вироби

за німецьким виробом для смаку.

Вироби у власній фабриці ковбас.

ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША

яку найбільше люблять господарі і цілі родини.

Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.

KARL EHMER
PORK STORES

Головна крамниця: 63-55 Fresh Pond Road, Hedgeswood - Brooklyn, N.Y.

Філії крамниць в Нью Йорку і поза містом.

M. RIFKIN, президент давньої довіреної фірми

Globe Parcel Service, Inc.

офіційно повідомляє своїх численних клієнтів,
які висловлюють

ПАЧКИ-ДАРУНКИ

з оплаченим митом кривним

в СССР

що надалі продовжує висилку, як це було через

останніх 45 років.

• Кожна пачка з забезпечена.

• Відборець нічого не доплачує.

• Вислати пачку-дарунок — це найкращий спосіб

принести своїм кривним радість на Великдень.

• Пачки приймають садиючи бора і відділи:

GLOBE PARCEL SERVICE, INC.

723 Walnut Street, Philadelphia, Pa. 19106

Tel.: (215) 925-3455

New York Central Office:

240 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10001

Tel.: (212) 725-2449

BALTIMORE, Md. 21224

3206 Eastern Avenue

(301) DI 2-2374

SOUTH BOSTON, Mass. 02127

390 West Broadway

(617) 268-8764

CHICAGO, Ill. 60622

2242 West Chicago Avenue

(312) 235-7788

CLEVELAND, Ohio 44119

877 East 185th Street

(216) 486-1836

DETROIT, Mich. 48210

6720 Michigan Avenue

(313) 894-5350

ELIZABETH, N.J. 07201

956 A Elizabeth Avenue

(201) 354-7608

HAMTRAMCK, Mich. 48212

11415 Joe Campau Avenue

(313) 365-6350

HARTFORD, Conn. 06106

466 Park Street

(203) 232-1716

LOS ANGELES, Calif. 90026

2841 Sunset Blvd.

(213) 413-0177

MIAMI, Florida 33138

7612 N.E. 2nd Avenue

(305) 757-6704

MINNEAPOLIS, Minn. 55418

2422 Central Avenue N.E.

(612) 788-2545

NEW BRITAIN, Conn. 06052

97 Shuttle Meadow Avenue

(203) 224-0829

NEW YORK, N.Y. 10001

49 West 29th Street

(212) 689-2710

NEW YORK, N.Y. 10003

101 First Avenue

(212) OR 4-3930

OMAHA, Nebr. 68107